Rev .ఫాదర్ బ్రెయిన్ ఈ ఫెర్నాండెస్ మొదలుగు.
వరర్స్
స్టేట్ అఫ్ మహారాష్ట్ర మరియు ఇతరులు
ఫిబ్రవరి 12,1996
[కె.రామస్వామి మరియు జి.బి.పట్ నాయక్ న్యాయమూర్తులు]

భూసేకరణ చట్టము, 1894:

సెక్షన్లు 4 (1), 5A మరియు 6 – భూసేకరణ – సర్వే సంఖ్యలకు బదులుగా గుంటా సంఖ్యలు ఇవ్వబడ్డాయి – అయితే భూమి యొక్క గుర్తింపు వివాదంలో లేదు మరియు ఎస్. 4 (1) కింద ఉన్న నోటిఫికేషన్లో భూమి కూడా భాగంగా ఉంది – మొదట ప్రచురించిన నోటిఫికేషన్లో చట్టవిరుద్ధత లేదు – ఎస్. 5A కింద విచారణ జరిగింది , ఆ తరువాత ఎస్. 6 డిక్లరేషన్ ప్రచురించబడింది – అభ్యంతరం తీసుకోలేదు – డిక్లరేషన్ చెల్లుబాటు అయ్యింది – అధికారులు అవార్డు ఇవ్వడం మరియు మొత్తాన్ని అందించడం వల్ల కలిగే విపరీతమైన ఆలస్యం – అందువల్ల S. 4 (1) D నోటిఫికేషన్ నుండి సంవత్సరానికి 12 శాతం అదనపు మొత్తాన్ని పొందే హక్కు ఉంది – చెల్లించాలని నిర్దేశించబడింది.

రామ్ చంద్ మరియు ఇతరులు V.యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు ., [1993] 1 SCC 44, ఆధారపడింది.

సివిల్ అప్పిలెట్ అధికార పరిధి :సివిల్ అప్పీల్ నెం. 3647 ఆఫ్ 1996 మొదలైనవి.

1986 నాటి డబ్ల్యు. పి. నెం. 2694 లో బొంబాయి ఉన్నత న్యాయస్థానం యొక్క 14.6.95 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీల్.

హాజరైన పార్టీల తరపున సోలీ జె. సోరాబ్జీ , ఎస్. కె. ధోలాకియా , ఎం.ఎల్.వర్మ, ఎస్. గణేష్, అరవింద్ ఎఫ్.శర్మ, పి.హెచ్. పరేఖ్, ఎస్.ఎం జాదవ్, డి.ఎం నర్గోల్కర్, శ్రీమతి రీమా భండారీ, ఎం.ఎన్ ష్రాఫ్ పాల్గొన్నారు.

కోర్టు ఈ క్రింది ఉత్తర్వులను వెలువ రించినది :

అనుమతి మంజూరు చేయబడింది.

మేము రెండు వైపులా గౌరవ న్యాయవాదుల వాదనలు విన్నాము .

భూసేకరణ చట్టం, 1894 లోని సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ జూలై 26, 1965న స్టేట్ గెజిట్లో ప్రచురించబడింది మరియు డిక్లరేషన్ మే 17, 1969న ప్రచురించబడింది. 1984 నాటి సవరణ చట్టం 68 ద్వారా చేర్చబడిన సెక్షన్ 11 – ఎ కింద అందించిన వ్యవధిలో సెప్టెంబర్ 22, 1986న ఈ అవార్డు ఇవ్వబడింది. అందువల్ల, అప్పీలుదారులు హైకోర్టును ఆశ్రయించారు. హైకోర్టు వారి W.P.No.2694/86 ను జూన్ 14,1995 నాటి ఆర్డర్ ద్వారా కొట్టివేసింది. అందువల్ల ప్రత్యేక అనుమతి పై ఈ అప్పీలు.

అప్పీలుదారుల తరపు గౌరవ న్యాయవాది శ్రీ సోరాబ్జీ వాదిస్తూ , అదే సర్వే నెంబరు 294కి సంబంధించిన ఇలాంటి కేసులలో , అప్పీలుదారులకు ఎటువంటి అవకాశం ఇవ్వకుండా మొదటిసారిగా దోష ప్రకటన ప్రచురించబడిందని , తరువాత సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన చేయబడిందని పేర్కొంటూ , సెక్షన్ 5–ఎ కింద విచారణకు పార్టీలను తిరస్కరిస్తూ , సెక్షన్ 6 కింద చేసిన ప్రకటనను హైకోర్టు రద్దు చేసింది. అందువల్ల, ఈ కేసులో అధికారుల చర్యలు కూడా చట్టవిరుద్ధం. వివాదంలో మనకు ఎటువంటి బలం కనిపించలేదు. ఉన్నత న్యాయస్థానం తన ఉత్తర్వులలో పేర్కొన్నట్లుగా , లోపం ఏమిటంటే , సర్వే సంఖ్యలకు బదులుగా , సర్వే సంఖ్యల వివరణకు సంబంధించి తప్పుగా గుంటా సంఖ్యలు ఇవ్వబడ్డాయి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే , భూమి యొక్క గుర్తింపు వివాదంలో లేదు మరియు భూమి కూడా సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ లో భాగంగా ఉంది. అందువల్ల , మొదట ప్రచురించినట్లుగా సెక్షన్ 4 (1) నోటిఫికేషన్ చట్టవిరుద్ధంగా లేదు. వాస్తవానికి ,అప్పీలుదారులకు అవకాశం ఇచ్చిన తరువాత సెక్షన్ 5ఎ కింద విచారణ జరిగింది , ఆ తరువాత సెక్షన్ 6 కింద ప్రకటన ప్రచురించబడింది.ఈ విషయంలో ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకోలేదు. ఆ పరిస్థితులలో , శ్రీ సోరాబ్జీ వాదనలో మనకు ఎటువంటి బలం కనిపించలేదు. ఉన్నత న్యాయస్థానం సెక్షన్ 6 కింద డిక్లరేషన్ను రద్దు చేసిందనేది నిజం , అయితే ఆ వ్యక్తులందరికీ అవకాశం ఇవ్వబడింది , ఆ తరువాత సెక్షన్ 6 డిక్లరేషన్ ను అనుసరిస్తుంది. సముపార్జన ప్రజా ప్రయోజనానికి ఉపయోగపడుతుందనేది ఏకైక షరతు. ప్రజా ప్రయోజనం ఉన్నంత వరకు , సెక్షన్ 5–ఎ కింద విచారణ నిర్వహించబడుతుంది మరియుసెక్షన్ 4(1)క్రింద నోటిఫికేషన్ కొనసాగించడానికి ప్రజా ప్రయోజనం ఇంకా కొనసాగుతుందా అనే దానిపై సమర్థ అధికారం నిర్ణయం తీసుకుంటుంది. ఆ పరిస్థితులలో , శ్రీ సోరాబ్జీ వాదనలో ఎటువంటి బలంఉందని మేము భావించడం లేదు.

అప్పుడు శ్రీ సోరాబ్జీ ఈ విధంగా వాదించారు, ఈ కోర్టు రామ్ చంద్ మరియు ఇతరులు V. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా మరియు ఇతరులు. , [1993] 1 SCC 44 జోక్యం చేసుకుని ,అధికారుల వైపు నుండి సుదీర్ఘ ఆలస్యం కోసం సెక్షన్ 4 (1) కింద సముపార్జనలో జోక్యం చేసుకుని రద్దు చేసి ఉండేవారు,కానీ మూడవ పక్షం హక్కుల జోక్యం కోసం.ఈ సందర్భంలో , అప్పీలుదారులు ఇంకా స్వాధీనంలో ఉన్నందున మరియు మూడవ పక్షం హక్కులు సృష్టించబడలేదు కాబట్టి , నోటిఫికేషన్ రద్దు చేయబడాలి .వివాదంలో మనకు ఎటువంటి బలం కనిపించలేదు.అధికారులు వైపు నుండి సుదీర్ఘంగా నిష్క్రియాత్మకత ఉందన్నది నిజం. ఈ న్యాయస్థానం పేర్కొన్నట్లుగా , అధికారులు అనుసరించాల్సిన చర్యలకు పరిమితి సూచించబడలేదు., ప్రకటన ప్రచురించిన తరువాత సెక్షన్ 6 కింద అవార్డు ఇవ్వడంలో మరియు మొత్తాన్ని అందించడంలో విపరీతమైన ఆలస్యం జరుగుతోంది , లోపాన్ని తొలగించాలనే ఉద్దేశ్యంతో, 1984 సవరణ చట్టాన్ని చట్టంలో తీసుకువచ్చారు మరియు సెక్షన్ 11 – ఎ కింద పరిమితిని ప్రవేశపెట్టారు, సెక్షన్ 6 – ఎ కింద అవసరమైన నోటిఫికేషన్ ప్రచురించిన తేదీ నుండి రెండు సంవత్సరాలలోపు అవార్డును ఇవ్వమని రాష్ట్రాన్ని ఆదేశించింది . అది విఫలమైతే, దాని ప్రకారం, సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ మరియు సెక్షన్ 6 కింద డిక్లరేషన్ గడువు ముగుస్తుంది. ఈ సందర్భంలో, సవరణ చట్టం అమల్లోకి వచ్చిన వెంటనే , రెండు సంవత్సరాలలో, సెక్షన్ 11 కింద అవార్డు ఇవ్వబడింది. కానీ ఈ న్యాయస్థానం సుదీర్ఘ కాలం గడిచిన కారణంగా పరిహారాన్ని నిర్ణయించడంలో జరిగే అన్యాయాన్ని గమనిస్తూ, సెక్షన్ 4 (1) కింద నోటిఫికేషన్ తేదీ నుండి సంవత్సరానికి 12 శాతం అదనపు మొత్తాన్ని చెల్లించాలని రామచంద్ (సుప్రా) లో ఆదేశించారు .ఆ సందర్భంలో , అఫ్లాటూన్ కేసు తేదీ నుండి రెండు సంవత్సరాలలోపు, అంటే, ఆగస్టు 24,1976. ఇదే నిష్పత్తి ఈ కేసులో వాస్తవాలకు వర్తిస్తుంది. 1969 మే 17 నుండి అప్పీలుదారులకు సంవత్సరానికి 12 శాతం అదనపు మొత్తాన్ని చెల్లించాలని ప్రతివాదులను ఆదేశించారు, డిక్లరేషన్ తేదీ నుండి డిక్లరేషన్ 1, 1 తరువాత, వారు ఈ విషయాన్ని చాలా కాలం పాటు కొనసాగించారు .

అప్పీళ్లు తదనుగుణంగా పైన పేర్కొన్న మేర అనుమతించబడతాయి. ఖర్చులు లేవు.

అప్పీల్ అనుమతించబడింది.